

Posłuchaj

()

[redacted]

Kazanie Świętego Bedy Wielebnego, Kapłana

[redacted]

Dzisiaj najmilszy Świętych wszystkich pod jedną radością uroczystości obchodzimy święto: z których towarzystwa raduje się Niebo, z których obrony raduje się Ziemia, których tryumfami Kościół Święty ma koronę, których wyznanie im mężniejsze na męce tym jest zacniejsze w czci, bo kiedy przybywało potyczki przybywało i chwały, i potykającym się a przez częstsze katownie i zapłaty milsze się stały, i gdy Kościół Katolicki po wszystkim świecie wzdłuż i wszerz rozciągniony w głowie swej Jezusie Chrystusie wyćwiczony, urągania krzyżów i śmierci nie bać się nauczył więcej a więcej umocniony jest nie odpowiadając ale cierpiąc.

[redacted]Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

[redacted] Bogu niech będą dzięki.

[redacted] Przyszedł Poprzednik Pana, o którym On sam daje świadectwo:
[redacted] Między narodzonymi z niewiast nie masz większego nad Jana Chrzciciela.
[redacted] Oto jest bowiem Prorok i więcej niż Prorok, o którym Zbawiciel powiedział:
[redacted]. Między narodzonymi z niewiast nie masz większego nad Jana Chrzciciela.

[redacted]
O prawdziwie Matka Kościół szczęśliwa, który Boskiego uraczenia cześć tak oświeca, który chwalebna krew zwycięskich męczenników ozdabia, który nienaruszonego wyznania śliczne panieństwo odziewa. Między kwiatkami jego jest i róża i lilja. Ubiegajmyż się teraz najmilszy każdy z nas z obojej zacności aby wziął jak największą koronę godności lub panieństwa białą lubo z męczeństwa czerwoną. W obozach Niebieskich pokój i bitwa mają kwiatki swe któremi żołnierze Chrystusowi koronowani bywają.
[redacted]y zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
[redacted] Bogu niech będą dzięki.

[redacted]Oto są ci, którzy, żyjąc w ciele, zbudowali Kościół na krwi swojej:
[redacted] Kielich Pański wypili i stali się przyjaciółmi Boga.
[redacted] Ich głos się rozchodzi po całej ziemi, ich słowa aż po krańce świata.
[redacted]. Kielich Pański wypili i stali się przyjaciółmi Boga.

[redacted]

Niewypowiedziana bowiem i niezmierna dobroć Boska to też opatrzyła iż prac i potyczek czasu niezwlekła ani długiego abo wiecznego uczyniła ale raczej krótki i że tak rzekę maluchny: aby w tym krótkim i małym żywocie prace były i potyczki, w onym zaś który wieczny jest za wysługi korona i nagroda, aby prace prędko koniec wzięły a zapłaty prac bez końca trwały, aby po ciemnościach świata tego ludzie pobożni nader zasną światłość oglądali i błogosławieństwo nad ciężkości wszystkich mąk większe były, jako świadczy Apostoł gdy mówi: Nie są utrapienia te godne przyszłej chwały czasu niniejszego, która się w nas objawi.
℟ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟ Bogu niech będą dzięki.

℣. Święci moi którzy w ciele będąc potyczkeście mieli
℣ Nagrodę prac waszych ja wam oddam.
℟ Pójdźcie błogosławienie Ojca mego, obejmijcie królestwo.
℣. Nagrodę prac waszych ja wam oddam.
℟ Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
℟Nagrodę prac waszych ja wam oddam.

[redacted]
Czytanie Ewangelii świętej według Mateusza
[redacted]

Onego czasu: Jezus, widząc rzesze, wstąpił na górę i gdy usiadł, przystąpili ku Niemu uczniowie Jego. A otworzywszy usta swoje, nauczał ich mówiąc: «Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem ich jest Królestwo Niebieskie. Błogosławieni cisi, albowiem oni posiądą ziemię. Błogosławieni, którzy płaczą, albowiem oni będą pocieszeni. Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni. Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią. Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą. Błogosławieni pokój czyniący, albowiem synami Bożymi będą nazwani. Błogosławieni, którzy prześladowanie cierpią dla sprawiedliwości, albowiem ich jest Królestwo Niebieskie. Błogosławieni jesteście, gdy wam złorzeczyć będą i prześladować was będą, i ze względu na mnie wiele zlego mówić będą kłamliwie przeciw wam. Radujcie się, a weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiesiech».

Homilia świętego Augustyna, Biskupa

Jeśli się ktoś pyta, co oznacza góra, to słusznie uważa się, że oznacza ona wyższe przykazania sprawiedliwości, ponieważ niższe były te, które Bóg nadał Żydom. Jednakże ten sam Bóg, zgodnie z doskonale uporządkowanym podziałem czasu, za pośrednictwem świętych Proroków i kapłanów swoich dał niższe przykazania ludowi, który do czasu należało strachem okiełznywać; natomiast ludowi, którego wypadało już miłością wyzwolić, dał Bóg przez Syna swego wyższe przykazania. A chociaż mniejsze daje się mniejszym, a większe większym, to wszystkich udziela Ten, który sam jeden wie, jakie skuteczne lekarstwo podać w odpowiednim czasie rodzajowi ludzkiemu.
Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

Bogu niech będą dzięki.

Niechaj biodra wasze będą przepasane i pochodnie gorejące w rękach waszych.
A sami bądźcie podobni do ludzi oczekujących powrotu pana swego z godów weselnych.
Czuwajcie tedy, bo nie wiecie, o której godzinie przybędzie Pan wasz.
. A sami bądźcie podobni do ludzi oczekujących powrotu pana swego z godów weselnych.

Nic dziwnego, że jeden i ten sam Bóg, który stworzył niebo i ziemię, przez wzgląd na Królestwo Niebieskie daje wyższe przykazania, a niższe dał ze względu na królestwo ziemskie. O tej więc wyższej sprawiedliwości mówi przez Proroka: Twoja sprawiedliwość jak góry Boże. To zaś słusznie oznacza, że tylko jeden Nauczyciel, zdolny do głoszenia tak wzniosłych rzeczy, naucza sprawiedliwości na górze. A naucza siedząc, co odpowiada godności nauczyciela. I przystępują ku Niemu uczniowie Jego, bo ci, co zbliżyli się już duchem do wypełniania przykazań, chcieli być także ciałem bliżej Jego słów, których mieli słuchać. A otworzywszy usta swoje, nauczał ich, mówiąc. Zapewne ten przydługi wstęp: A otworzywszy usta swoje, samą swą rozwlekłością zapowiada dłuższą mowę; może jednak chodzi tu tylko o to, że Ten sam otworzył teraz swoje usta, który w Starym Prawie zazwyczaj otwierał usta Proroków.
Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
Bogu niech będą dzięki.

℣. W północy stało się wołanie:
℟Oto Oblubieniec idzie, wynijdźcie przeciwko Niemu.
℟ Dziewice roztropne, oczyśćcie lampy wasze.
℟ Oto Oblubieniec idzie, wynijdźcie przeciwko Niemu.
℟ Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
℟ Oto Oblubieniec idzie, wynijdźcie przeciwko Niemu.

I cóż mówi? Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem ich jest Królestwo Niebieskie. O pożądaniu rzeczy doczesnych czytamy, co napisano: Wszystko to marność i zarozumiałość ducha. Zarozumiałość ducha oznacza zuchwałość i pychę. Potocznie zaś mówi się, że pyszni są wielce nadęci w duchu, i słusznie, ponieważ po łacinie słowo „duch” oznacza również ‘wiatr’, dlatego napisano: Ogniu i gradzie, śniegu i lodzie, wietrze gwałtowny. A któż nie wie, że ludzi pysznych nazywa się „nadętymi”, jakby ich wiatr rozdymał? Stąd też pochodzi owo powiedzenie Apostoła: Wiedza nadyma, a miłość buduje. I dlatego tutaj słusznie za ubogich w duchu uważa się pokornych i bojących się Boga, to jest takich, których duch nie jest nadęty pychą.
℟Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℣. Bogu niech będą dzięki.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related